

ховного процесу, відповідає профілю підготовки, враховує конкретні умови роботи. На кафедрі міжнародного та європейського права, практично з усіх основних дисциплін розроблено комплекси завдань практичного характеру, кейсів. Такі завдання включаються до структури екзаменаційних білетів. На кафедрі готуються до видання практикуми, які містять такі завдання для студентів.

Використання протягом трьох років даної методики довело, що виконуючі розглянуті індивідуальні завдання, які носять проблемно-пошуковий і водночас творчий характер, більшість студентів набувають міцних навичок самостійної роботи, успішно вчаться застосовувати здобуті практичні знання при вирішенні конкретних ситуацій, приймати та обґрунтовувати рішення.

Використання індивідуальних завдань практичного характеру, кейсів дає змогу студентам глибше зрозуміти суть явищ, які вивчаються, творчо підійти до засвоєння теоретичного матеріалу, отже, зробити знання теорії міцнішими і знайти їм практичне використання. Це, в свою чергу, забезпечує кращу підготовку фахівців-юристів до майбутньої роботи, сприяє ефективнішому формуванню в них вмінь і навичок практичної діяльності, розвитку творчих здібностей.

Остапенко Е. О., аспірант
кафедри педагогіки та психології

ДО ПИТАННЯ ПРО САМОРОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА

Результати відповідей студентів на запитання тесту «Чи готовий я до саморозвитку?» В. Павлова¹ дали можливість визначити мотиваційну складову готовності до саморозвитку. Максимальна оцінка готовності до саморозвитку за результатами тесту складає 14 балів. За цією шкалою отримані наступні результати: «14 балів» — 2,0 %; «13 балів» — 3,9 %; «12 балів» — 7,8 % «11 балів» — 15,7 % «10 балів» — 25,5 %; «9 балів» — 15,7 %; «8 балів» — 19,6 %; «7 балів» — 2,0 % «6 балів» — 5,9 %; «5 балів» — 2,0 % (рис. 1).

¹ *Л.М. Журавська*. Соціально-психологічний тренінг: розвиток якостей особистості працівників сфери туризму: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. — К.: Видавничий Дім «слово», 2006. — 312 с.

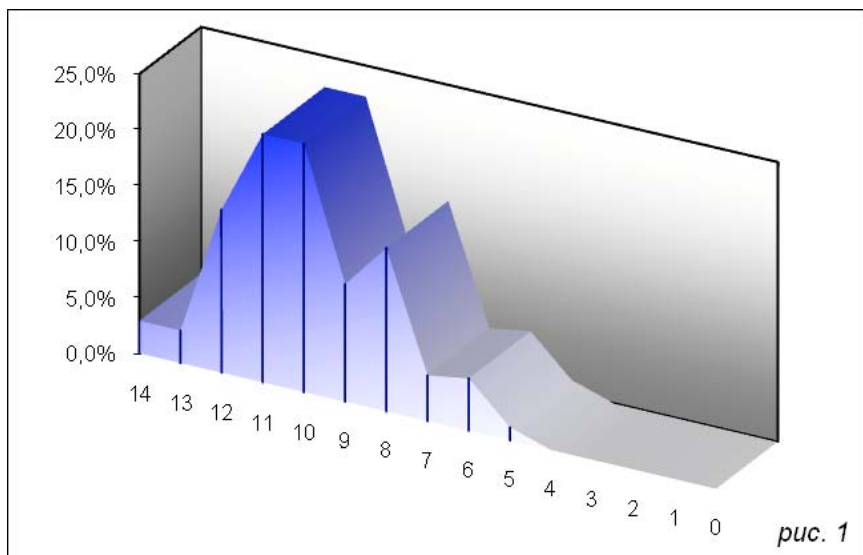
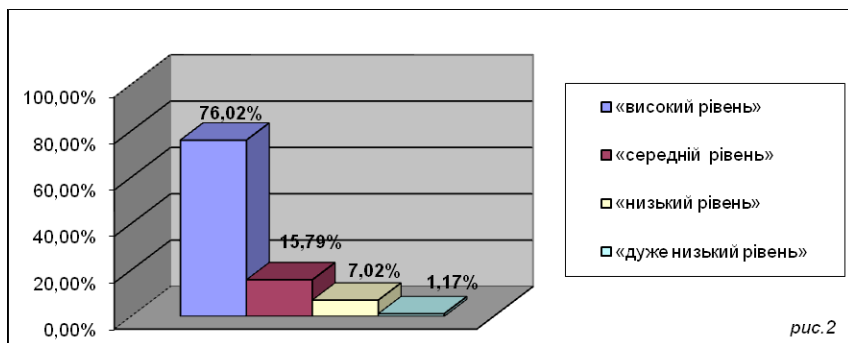

рис. 1

Ключ до тесту дає можливість з'ясувати величину готовності за декількома параметрами, які графічно можуть бути представлені як вісь координат, де x — «хочу знати себе», y — «можу самоудосконаливатися». У результаті розміщення показників у цій системі, отримуємо чотири варіанти можливих сполучень показників, які представлені у вигляді квадратів і являють собою різні рівні готовності до саморозвитку. Квадрат «Б» — «високий рівень» — представляє собою найбільш сприятливе сполучення для подальшого особистісного розвитку. Прагнення усе більш глибоко пізнавати себе поєднується з потребою в дійсному самоудосконаленні. Цей рівень продемонструвало 76,5 % залучених до тестування студентів. 13,7 % студентів об'єднав «середній рівень», представлений квадратом «Г». Таке сполучення показників означає, що людина бажає знати про себе більше, але ще добре не володіє навичками самоудосконалення. 5,9 % опитуваних виявили «низький рівень» готовності до саморозвитку, потрапивши до квадрату «А», що говорить про можливість самоудосконалення, але відсутнє бажання пізнавати себе. Решта — 3,9 % опитаних — представляє «дуже низький рівень» готовності до саморозвитку. Квадрат «В», який охоплює ці результати, говорить про відсутність у цієї групи студентів бажання пізнавати та змінювати себе (рис. 2).

Отже, позитивним фактом є свідоме бажання студентів займатися самопізнанням, значний відсоток студентів демонструє високу потребу у самовдосконаленні, виявляє готовність до саморозвитку. Це свідчить про відчуття студентами протиріч між рівнем домагань та досягнутим, новими вимогами діяльності та ще не отриманими знаннями, не сформованими уміннями і навичками. Такі результати обумовлюють початок великої роботи, результати якої багато в чому будуть залежати від цілеспрямованості, організованості, самомотивації, самопідкріплення, самоконтролю і т.д.

Приходько В. М., доцент
кафедри педагогіки та психології

РОЛЬ БАЛІВ І ОЦІНОК У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ВІДКРИТОСТІ ТА ОБ'ЄКТИВНОСТІ ОЦІНЮВАННЯ

Зміни в системі вищої освіти потребують не тільки трансформацію технологій навчання, але й пошук нових форм та методів оцінювання якості навчання та викладання. Сьогодні оцінювання є дуже популярним в обговоренні педагогічної спільноти, йде пошук відповідей на питання, як можна більш ефективно використовувати розвиваючі можливості оцінювання, роблячи систему оцінювання максимально прозорою, з систематичним зворотнім зв'язком тощо.

Головна проблема, пов'язана з оцінюванням — достовірність. Звісно, головною компонентою університетської освіти залишаються знання. Знання достатньо легко підлягають формальній оці-